

UUSIA VÄLINEITÄ KOTILAISTEN YHTEYDENPITOON

Vuosituhat on vaihtunut. Suurena ajan kulumisen merkkipaaluna se saisi ilmetä myös Kotilaisten sukuseuran toiminnassa. Tähän onkin nyt realistisia mahdollisuuksia, koska sähköisen tiedon käsittely on helpottunut ja arkipäiväistynyt.

Tietoa sukuseuran toiminnasta ja sukulaisista puuttuu

Suuri osa sukulaisista ei osallistu seuran toimintaan. Sukuseuran toimintaa ei tunneta. Oman sukuhaaran lähihistoriakin voi olla tuntematon, puhumattakaan vuosisatojen takaisista asioista.

Monet läheisetkin sukulaiset saattavat olla lähes tuntemattomia. Muutamassa vuosikymmenessä on tapahtunut suuri muutos asumisessa ja elämisessä. Ennen pysyttiin samalla seudulla. Suku säilyi tutuna paremmin kuin nykyään. Nyt muutetaan jo nuorena ympäri Suomea ja irtaudutaan konkreettisesti suvusta. Juuret katkeavat.

Yhteydenpitoa elossa olevaan sukuun

Sukuseuraa pitääkin mielestäni tarkastella, paitsi perinteiseen sukututkimukseen ja sukuseuratoimintaan liittyvänä asiana, myös elossa olevien sukulaisten keskinäiseen yhteydenpitoon liittyvänä haasteena. Syynä on juuri sukujen hajoaminen jo yhden sukupolven aikana laajalle alueelle. Elossa olevien sukulaisten yhteydenpitoon varsinainen sukututkimus tuo siten syvyyttä ja tarkoitusta. Tämän toiminta-alueen kehittäminen kuuluu erityisesti alueellisille sukuhaaroille kuten Helsingin, Kivijärven, Kuopion, Iisalmen, Lieksan, Savonlinnan ja Varkauden Kotilaisille, mainitakseni tietämiäni alueita.

Meidän pitää kiinnittää huomiota kaukana syntymäseudultaan ja hajallaan asuvien sukulaisten runsaaseen määrään. Heillä on erityisesti tarvetta saada tietoa suvusta. Eikä vain tietoa vaan myös konkreettisia yhteydenpitomahdollisuuksia. Siihen ei sukukokous joka kolmas vuosi ole riittävä keino.

Ei varmaankaan olisi sukuseuratoiminnan kannalta olleenkaan huono asia, jos syntyisi alueellisten sukuhaarojen sisälle vielä pienempiä ja kiinteämpiä sukuryhmiä. Näidenkin toiminta olisi osa sukuseuratoimintaa. Se palvelisi henkilön juurruttamista sukuun henkilökohtaisen kontaktin kautta.

Kotilaisten kotisivu avataan Internetissä

Useimmin esille tullut tavallisen Kotilaisen ongelma suvun jäsenenä on ollut tiedon puute. Tietoa on olemassa, mutta ei ole tiedetty mistä sitä löytyy. Nyt meillä on mahdollisuus tämän ongelman lieventämiseen. Ismo Jorman poika esittelee Kotilaisten kotisivua internetissä toisaalla tässä lehdessä.

Internet-kotisivulla on tarkoitus kertoa sukuseuran ajankohtaisista asioista ja perustiedoista. Sinne kannattaa laittaa myös kaikkien alueellisten sukuhaarojen toimintaa liittyviä asioita ja yhteystietoja. Jos ja kun syntyy pienempiä sukulaisuuteen liittyviä harrastuspiirejä, on niiden toiminnasta kertominen helppoa seuran kotisivujen kautta.

Tietorekisteri kirjallisesta materiaalista

Syksyn mittaan on tarkoitus saada aikaan kotisivun yhteyteen Kotilaisten suvun tietorekisteri. Se sisältää luettelon kaikista, pienistä ja isoista, hienoista ja vaatimattomista Kotilaisia koskevista tutkimuksista kertomuksista sekä muusta materiaalista. Varsinaista tutkimusmateriaalia ei ole aluksi tarkoitus laittaa rekisteriin. Sen sijaan sieltä löytyy aineiston nimi ja muutaman rivin selostus mitä aineisto sisältää sekä osoitetiedot niitä tarvitseville. Ohjeet näiden tietojen lähettämisestä suvun tietorekisteriin löytyy toisaalta tässä lehdessä.

Lisää Kotilaisia mukaan toimintaan

Sukuseuratoiminta on tarkoitettu kaikille. Se ei ole syvällistä perehtymistä vaativaa, eksperttien tutkimustoimintaa. Tosin sellaistaakin tarvitaan. Sukuseura palvelee meitä tavallisia Kotilaisia.

Onnistuessaan sukuun liittyvä toiminta parantaa elämämme laatua. Sitä paremmin, mitä enemmän sille itse antaa. Suku kytkee meidät juuriimme. Se auttaa ymmärtämään elämää. Se kertoo paikkamme elämän kiertokulussa. Se laajentaa ystäväpiiriämme. Emme ole yksin.

Ei sukuseura vaadi Sinulta. Se palvelee Sinua.

*Terveisin **Leo Juliuksen poika***

Allun Grillin Allu ja Arno

SUOMEN TUNNETUIMMAT KOTILAISET?

Lauri Kotilainen

Moottoriravintola Allun Grillistä Vantaan Variston Askotalossa on tullut kulttipaikka, eräänlainen pyhiinvaelluspaikka Mika Häkkisen ihailijoille. Ravintola ja sen pitäjät Allu ja Arno Kotilainen ovat kuuluisia pitkin Eurooppaa. Useampikin ulkomainen moottorilehti on näet esitellyt lukijoilleen niin ravintolan pitäjineen kuin sen suosituimman ruoka-annoksen: Häkä Specialin.

Allun Grillissä on Mikan Häkkisen kantapöytä, jonka jalusta tuoksuu vahvasti kumille. Se kun on tehty kerran ajetuista F1-auton renkaista. Istumme pöydässä Airi ”Allu” ja Arno Kotilaisen kanssa hiljaisen aamuhetken. Kiireinen lounasaika ei ole vielä alkanut, joten Kotilaiset kertovat mielellään tästä monia moottoriurheilun ystäviä kiehtovasta työpaikastaan.

”Aloitimme vuonna –72 pitää huoltoaseman grilliravintolaa ja vuonna –78 aloitimme isommalla huoltoasemalla Kaivokselassa. Vuonna –84 muutimme tähän Askotaloon. Vuonna –88 myimme ravintolan pois ja vietimme rästiin jääneitä kesälomia. Kaksi yrittäjää yritti pitää ravintolaa, mutta pian sama välittäjä myi ravintolan meille takaisin”, Arno kertoo lyhyesti paikan historiaa.

Kolmekymmentä vuotta ja kolme tytärtä

Allu ja Arno ovat olleet naimisissa kolmekymmentä vuotta ja heillä on kolme jo isoa tytärtä. Minna-tytär on Mika Häkkisen kummityttö. Mika piipahtaakin Suomessa käydessään toisinaan Allun Grillillä, jos ehtii kiireiltään. Silloin hän syö oman mieliannoksensa, Häkä Specialin.

Mutta Häkä Special maistuu muillekin vieraille:

”Kyllä sitä menee paljon”, Arno Kotilainen vakuuttaa.

Häkkis-fanien pyhiinvaelluspaikka

Mistä saitte idean moottoriurheilun teemaravintolasta?

”Se oli Mika Häkkisen isän idea. Olemme tunteneet Häkkiset jo 70-luvun alusta. Mikan isä ajoi taksia ja vieraili usein grilliravintolassamme”, Arno kertoo.

Ja aivan niin kuin monissa lehdissä on vuosien mittaan muistettu mainita, Allun Grilli oli Mika Häkkisen kilpa-autoilijan uran ensimmäinen rahoittaja eli sponsori joskus 80-luvun alussa. Sponsorointisumman suuruus ei kuitenkaan ole julkinen asia.

Arno näyttää ravintolan hyllystä muutamia keskieurooppalaisia moottoriurheilualan aikakauslehtiä, saksalaisen Auto Bild -lehden ja ranskalaisen L'Equipe -lehden, joissa Allun Grilli omistajineen ja Häkä Specialeineen ovat saaneet reilusti palstatilaa. Ja vuosien mittaan näitä lehtijuttuja on ollut vaikka kuinka paljon. Niinpä paikasta on tullut tunnettu ulkomaita myöten.

”Ja japanilaisen Fuji-TV:n kommentaattori teki tämän Mika-aiheisen kirjan, jossa on Mika-Mika-maan kartta. Karttaan on merkitty kuin pyhiinvaeltajien reitiksi niin molempien formula-Mikojen kotipaikat Vantaan Martinlaaksossa, sekä tietenkin tarkasti myös Allun Grillin sijainti.”

Alan harrastajat kyllä osaavatkin paikalle. Esimerkiksi, kun Mika Häkkinen ajoi viimeksi F1-luokan maailmanmestariksi Japanissa, hänen ajoaan oli tullut seuraamaan Allun Grilliin viisikymmentä ruotsalaista Mikan kannattajaa.

”Ne katsoivat kilpailun täällä ja nousivat sitten bussiinsa ja menivät onnellisina kotiin”, Arno muistelee.

Ravintolassa onkin ”kisastudio” aina Formula 1 -ajojen aikaan, ja tarvittaessa aukioloajat joustavat. Suurikuvainen projektiotelevisio näyttää kuminkatkuiset kisat komeammin kuin kotona. Televisiokanavien kuvausryhmät tulevat mielellään jännittämään Mika Häkkisen ratkaisukisoja nimenomaan Allun Grilliin, minnepäs muualle. Ja suurkuvatelevision takaseinä näkyy olevan täynnä julkkisten nimikirjoituksia, aina ministereitä myöten.

Moottoriravintola on samalla McLaren-formulatallin virallisten tuotteiden ostopaikka.

”Tänne tulee puheluja milloin englantilaiselta Häkkisen faniklubilta, milloin Tukholman matkailutoimistolta: mistä McLarenin fanituotteita saa. No meiltähän niitä saa!”

Allu ja Arno Kotilainen eivät vierasta julkisuutta. Mika Häkkisen vanhemmat eivät sen sijaan anna haastatteluja, vaan ovat delegoineet lehdistösuhteiden hoitamisen Kotilaisille: ”Hoitakaa te.”

Lehtimiehet ovatkin tottuneet kääntymään Kotilaisten puoleen, jos heillä on jotakin asiaa Mikan vanhemmille.

Kunnon pihviä ruokaravintolasta

Allun Grilli keskittyy keskellä vilkasta huonekalu- ja kodinkonekaupan keskittymää olemaan pelkästään ruokaravintola. Siksi ravintola menee kiinni arkisin kello 19 ja viikonloppuisin jo iltakuudelta. Henkilökuntaa on kymmenkunta, kun Kotilaiset laskevat itsensä mukaan.

”Kyllä tämä on kivaa!”, Kotilaiset vastaavat yhdestä suusta, kun asiaa erikseen kysyn.

”Kyllä se on kutsumusammatti, me jotenkin tykätään tästä”, Kotilaiset sanovat.

Eikä siitä ole kauan, kun Arno kutsuttiin näyttämään kutsumusammattiaan aamutelevision suoraan lähetykseen.

Ja mitäpä muuta siellä televisiossa laitettiin kuin Häkä Specialia.

Näin se tehtiin Kannonkoskella:

Sukujuhlan tunnelmissa vielä kerran

Ritva Kotilainen

Kotilaisten vuosituhannen viimeinen valtakunnallinen kesätapahtuma järjestettiin Kannonkoskella 12.–13. kesäkuuta 1999. Kolme vuotta aikaisemmin Vantaalla Kannonkosken ja Kivijärven Kotilaiset olivat voimainsa tunnossa vakuuttuneet selviävänsä järjestelyurakasta ja toivottivat ilomielin suvun jäsenet Keski-Suomen upeisiin maisemiin.

Jo tuolloin juhlan tapahtumapaikaksi suunniteltiin Kannonkosken ylpeyttä, Piispalan kurssi- ja leirikeskusta, jonka ympäristöstä ei ainakaan Suomen luonnon rikkautta ja kauneutta tulisi puuttumaan.

Sukukokousajan lähestyessä huomasimme, että edellisen kokouksen lupaus olisi nyt sitten vain lunastettava, joten kaikkia järjestelyalueen Kotilaisia kutsui työ – mukava mutta haastava.

Järjestäjinähän halusimme toki tarjota vieraillemme parasta, kuten kelpo isäntäkin tekee. Tiesimme, että meillä olisi olemassa mitä oivin paikka sukkokoukselle, ja ohjelmakin päätettiin rakentaa mahdollisimman kotikutoiseksi Sydän-Suomen pienen paikkakunnan malliin.

Perhosiä luonnossa ja vähän myös vatsassa

Ounastelimme, että luonnon kaikenlainen anti olisi tuolloin parhaimmillaan, joten sitä saattaisimme hyödyntää vieraittemme iloksi. Koimme, että paras, minkä voimme vieraillemme tarjota, on aivan meidän lähellämme.

Monenlaiset etukäteisjärjestelyt lippuineen ja lappuineen sekä pikkukokouksineen ja tapaamisineen siivittivät meitä järjestäjiä näin suvun kesätapahtuman tunnelmiin.

Kesäkuun toisen viikon lopulla olimme sitten valmiit ottamaan kaukaisetkin vieraamme vastaan.

Vaikka kesäisessä säässä pörräsivät monenlaiset perhoset ja pikkuhyönteiset, niitä pörräsi varmasti monen sukulaisen vatsassakin. Lauantai-iltapäivällä alkoi saapua ensimmäisiä vieraita, joista leirikeskus pihapiireineen vähitellen täyttyi.

Iloiset jälleentapaamisen tunnelmat näkyivät vieraitten kasvoilta ja kuuluivat kielenkannoilta. Kaukaisimmat suomalaiset suvun jäsenet tulivat Kittilästä asti, mutta pisimmän matkan sukujuhlaan olivat taittaneet kanadalaiset vieraamme.

Sukujuhla alkoi tulokahvilla. Sen jälkeen oli tervetuloilaisuus, joka alkoi Antti-Pekka Kotilaisen soittamalla fanfaarilla ja jatkui edelleen Antin lasten musiikkiesityksillä, jotka toivat kesäisen tuulahduksen sisätiloihinkin. Tilaisuuden juontajana ja tervetulleeksi toivottajana

toimi reippaaseen tyyliinsä Jorma Kotilainen. Jo nyt huomasiimme voittaneemme vieraittemme sydämet, joten tästä oli hyvä jatkaa.

Päätökset nuijittiin ja huovit hukutettiin

Ohjelman jälkeen pidettiin virallinen sukkokokous, jonka jälkeen Heimo Kotilainen esitti suvun historiikin. Kokoussalin olivat koristelleet kesäisen vihreillä koivuilla ja kukka-asetelmilla monissa muissakin järjestelyissä mukana olleet Aino ja Jukka Kotilainen sekä Kaija Kotilainen.

Herkullisen päivällisen jälkeen iltaa jatkettiin Kivijärven kauniilla hiekkarannalla. Aluksi nähtiin Mikko Kotilaisen ohjaama näytelmä Huovien hukuttaminen. Taisi siinä joku huovi saada oikein kylmän kylvyn – alkukesäinen järvesi ei liene vielä hemmotellut pulahtajaansa.

Kukas paremmin osaisi laulaa kuin Kotilaiset!

Ilta jatkui musiikin ja vapaan seurustelun parissa. Kielenkannat irtosivat tuttujen kansanlaulujen laulantaan ja tarinan iskentään. Lauri Kotilainen esimerkiksi kertoi tarinoita matalan torpan asukeista, jotka joutuivat tyytymään vain lahnan ja vesirieskan syöntiin, kun muuta ei äiti sopinut pirtissä paistamaan. Samainen väki sai nukkua yönsäkin jokaisen oma korva tyynynään, minkä takia porukka kantaa tarinan mukaan nykyisin muita hörömpiä korvia.

Välillä myös Antin tytöt lauloivat. Jorman jämäkkä juonto esilaulamisineen piti ohjelman – ja väen – hyvin koossa. Tarinointi ja laulanta toki vaatii veronsa, joten onneksi oli varattu myös makkaraa, jota jokainen halukas sai paistaa ihka oikealla, ilmiliekeissä olevalla nuotiolla – tai hiilloksella. Kesäinen sää pani kyllä parastaan: järvenpinta helmeili ilta-auringossa ja kesän vehreyteen puhjennut luonto sekä luonnonäänet lintujen sirkutuksineen rauhoittelivat vieraitten ja järjestäjien kiireisiä mieliä.

Yhdessäolo oli rentouttavaa ja virkistävää monin tavoin. Valoisaa kesäiltaa olisi voinut jatkaa pitempäänkin – taisipa joku jatkaakin – mutta seuraavana päivänä oli suunniteltu jo aamusta lähtö Kivijärvelle.

Sukupuun muistuttaa meistä jälkipolville

Sunnuntaiaamuna aamupalan jälkeen monta pikkuautollista ja kaksi linja-autollista suvun jäseniä suuntasi Kivijärven kirkkoon, jossa Antti Kotilainen piti aamuhartauden. Sen jälkeen laskettiin seppelä sankarihaudalle, jonka ääressä Leo Kotilainen piti isänmaallisen puheen.

Seuraavaksi ohjelmassa oli paljon puhutun sukupuun istuttaminen Kivijärven Lahdenperälle Ruusuvirran Jukan maille. Terhakan kuusentaimen suvulle lahjoittivat Annikki ja Mikko Kotilainen. Näin sukupuun kasvumahdollisuudet lienevät mitä parhaimmat. Sukupuun istutuksen yhteydessä Heimo jatkoi vielä suvun mielenkiintoisten vaiheitten muistelua.

Maittavalle lounaalle palasimme takaisin Kannonkosken Piispalaan. Sitten olikin päätöstilaisuuden ja hyvästelyjen aika. Lopputilaisuudessa julkistettiin sukuseuran viiriäänestyksen tulos. Useasta suvun jäsenten tekemästä viiriehdotuksesta suosituimmaksi valittiin Vesa Kotilaisen suunnittelema viiri, jonka aiheena oli fraktuurakirjain k, kultaiset tähkäkaaret ja nuottiavain. Viiri kuvastaa näin symbolisestikin hyvin Kotilaisille tärkeää perinteiden vaalimista ja musikaalisuutta.

Tapaammeko taas vuonna 2002 Savonlinnassa?

Lähtötilaisuudessa teimme yhteenvetoa sukujuhlan annista ja yhteinen ajatuksemme oli, että kokoontuminen oli ollut antoisa ja ehkä useille ikimuistettavakin. Kuulimme vielä

pianomusiikkia, jota esittivät Marjukka ja Eveliina Kotilainen sekä pianotaiteilija Lū Tarvainen.

Järjestäjinä olimme tyytyväisiä ja rohkeasti uskallan väittää, että vieraamme olivat vielä asteen tyytyväisempiä. Olivathan he saaneet kokea jälleen jotain sellaista, mikä meille on jokapäiväistä mutta mitä esimerkiksi moni kaupunkilainen sisimmässään kaipaa.

Saimme kutsun kolmen vuoden päästä kokoontua Savonlinnaan, jossa lienee jälleen uusi mieliin painuva sukujuhla. Elämä on lähtemistä ja tulemistä, sanotaan. Tiedämme, että kokoontuminen ja yhteinen mukava on aina pienen tauon jälkeen taas antoisaa. Jäämme siis odottelemaan seuraavaa yhteistä valtakunnallista tapaamista.

Sukujuhlaa muisteli Kannonkoskella Enojärven rannalla 17. syyskuuta 2000 Ritva Kotilainen.

Tutkimustyön aiheen valinnan kanssa painiskelevat opiskelevat nuoret sukulaiset!

OPINNÄYTETUTKIMUKSET PALVELEMAAN SUKUA

Opiskelijan opinnäytetyö jää liian usein vain tieteellisen tutkimuksen harjoitukseksi, eikä siitä ole hyötyä muille.
Olisi hyvä, jos työn tulokset palvelisivat myös muita. Miksi ei siis esimerkiksi Kotilaisten sukua?

Leo Kotilainen

Opinnäytetyössä on kyse tieteellisen tutkimuksen harjoittelusta. Opiskelija voi itse ehdottaa opinnäytetyönsä aiheen, vaikka varsinaisen päätöksen siitä tekeekin työn ohjaaja. Ohjaajalla on mahdollisuuksia hyväksyä myös opiskelijan ehdottama aihepiiri. Hänen täytyy vain voida muotoilla opiskelijan ehdottamasta aihepiiristä kyseistä tieteenalaa palveleva täsmennetty tutkimusaihe.

Sukututkimus sellaisenaan soveltuu vain harvoin opinnäytetyöksi. Sen sijaan olemassa olevat sukututkimukset tai muut sukuun liittyvät rekisterit voivat olla pohjana varsinaiselle tutkimustyölle ja sen aiheen muotoilulle.

Tällaista sukuun liittyvää tutkimusaineistoa ja muita selvityksiä on jo olemassa suvun jäsenten hallussa. Kuluvan talven aikana niitä vähitellen kerätään ja tallennetaan Kotilaisten Historiarekisteriin. Syksystä 2001 alkaen voimme odottaa niiden olevan käytettävissä Internetin avulla.

Nyt aluksi rekisteri sisältää pääasiassa kertomuksia ja luetteloita mutta myös tutkimuksia. Rekisteristä on erillinen juttu tässä lehdessä. Aineistosta mainittakoon esimerkkinä isäntien ja heidän omistuksessaan olleiden talojen luettelo Kivijärven--Viitasaaren sukuhaarasta vv 1613--2000.

Esimerkiksi edellä mainittu luettelo voi siis olla tulevan opinnäytetyön lähtökohta monillakin tieteen aloilla. Yhdessä työn ohjaajan kanssa voidaan sitten muokata sopiva aihe riippuen mihin laajempaan tutkimusohjelmaan kyseinen opinnäytetyö liittyy. Mainitsen muutaman kirjoittajan laatiman esimerkin:

Yhteiskuntatieteellisellä alalla: "Tyttöjen aseman muutokset perinnön jaossa kyseisessä Kotilaisten sukuhaarassa verrattuna kulloiseenkin lainsäädäntöön" tai "Kyseisen sukuhaaran jäsenistön ammattijakauman muutokset ja siihen vaikuttaneet tekijät"

Maatalous-metsätieteen alalla: "Maaperän laadun huomioon ottaminen perintömaan jaossa tiloja koskevan kartta- ja muun kirjallisen materiaalin valossa".

Lääketieteessä: "Kotilaisten sukuhaarassa esiintyneet perinnölliset sairaudet tehtyjen kuolemansyyn merkintöjen valossa".

Esimerkkien on tarkoitus valaista, miten olemassa olevaa suvun aineistoa voidaan sovittaa yhteen kulloisenkin tieteen alan tutkimusta palvelevaksi tausta-aineistoksi. Aiheen hyväksyy aina kyseinen oppituolin haltija tutkinnon vaatimasta näkökulmasta. Kyseisen tieteen alan ja opiskelijan koulutuksen tarpeet ovat tietenkin etusijalla, mutta samalla suvulle kertyy vähitellen meitä palvelevaa aineistoa.

On helppo nähdä, mikä hyöty tällaisesta olisi Kotilaisten sukuseuralle ja kaikille asiasta kiinnostuneille sukulaisille. Olen varma, että pitkän päälle myös näitä tieteellisiä opinnäytetöitä saadaan Kotilaisten historiarekisteriin. Tosin se vaatii aktiivisuutta opiskelijoilta ja vähän heidän vanhemmiltaankin.

Käytännön toimenpiteitä asiasta kiinnostuneille opiskelijoille

Ottakaa ensin yhteyttä allekirjoittaneeseen. Keskustellaan olemassa olevasta perusmateriaalista ja sen soveltumisesta juuri siinä tapauksessa puheena olevaan tieteen alaan. Vasta sen jälkeen kannattaa asiasta tehdä tutkimusaiheeseen liittyviä esityksiä.

Kotilaisten kotisivut ja historiarekisteri avataan tämän vuoden puolella. Ilmeisesti vasta ensi keväästä alkaen historiarekisteriinkin on kertynyt riittävästi aineistoa keskustelun pohjaksi.

Leo Kotilainen, Kauppatie 76 C 20

44590 Vuorilahti, p. (014) 537 212